

Yalan Ve İftiralara Cevap!..

Hususiyle cemiyet hayatında birtakım dalgalanmalar, dedikodular, yalanlar, iftiralar vuku bulur ve hadiselerle yakından ilgisi olanlar ve hatta yakından ve uzaktan hiç de alakası olmayanlar devreye girer, kendi anlayışına göre değerlendirme yapar ve yapmaya çalışır. Hele hele fırsatçılar, „**Kurt dumanlı günü sever!**“ kabilinden devreye girip ortalığı velveleye verirler.

Bu kabil devirlerde günaha girmemek için insanımız tedbir almalı ve bilhassa ağzına ve kulağına sahip olmalıdır; kesin bilmediği birşeyi söylememeli ve gelen haberleri yerinden ve iyice araştırmalı ve ondan sonra bir hükme ve bir karara varmalıdır. Bu husustaki delillerin sayısı çoktur:

1- „**Ey iman etmiş olanlar! Size fasığın biri, bir haber getirdiğinde onu araştırın! Yoksa yanlış bir hükme (bir karara ve bir icraata teşebbüs edersiniz de) yaptığınıza pişman olursunuz (ama iş işten geçer!..)**“ (Hücurat, 6)

2- „**Her duyduğunu söylemesi, kişiye günah yönünden yeter!**“ sözü bir hadis mealidir.

3- „**Gelecekte fitneler olacak; Oturan ayaktakinden, ayaktaki yürüyenden, yürüyen koşandan daha hayırlıdır...**“ (Buhari)

Hareketimizle ilgili son günlerin hadisesi:

Bu çeşit hadiselerde bugüne kadar tâkib ve tatbik ettiğimiz usul, genelde taarruzda değil, savunmada kalmaz; gerek şahsımız, gerek personelimiz ve gerekse icraatımız hakkında yalan ve iftiralara, aslına ve esasına uygun bir şekilde cevap vermeyi ihmal etmemişizdir. Gerektiğinde hususî mektuplarla, bu kâfi gelmiyorsa basın yoluyla cevap vermişiz ve insanımızı o hususlarda aydınlatmışızdır. Bu cümleden olarak son hadiselerde de önce „Gaye Malî Kaynakları Kurutmak!“ yazısı ile „Korkunç Bir Oyun!“ başlıkları altında birbirini takibeden iki yazı neşretmişizdir. Birincisinde olayların arkasında yatan gaye ve maksadı ortaya koymak, ikincisinde ise hadisenin kahramanlarını (!), isim de vererek tanıtmaktı. Bu sayıda ise bu dört kahramanın (!) dayandıkları yalan, iftira ve saptırmalarına cevap verme mahiyetinde olacaktır:

1- Vakıf meselesi:

a) Vakıf değil imiş; bir kişilik dernekmiş!..

Bu bir yalan ve bir iftiradır hem de püsküllü bir iftiradır. Ve yalanın kahramanları (!); A. Osman'lardır, L. Sarıtaş'lardır, A. Dođan'lardır ve M. Ağdaş'lardır.

Halbuki mülklerin bağlı bulunduğu kuruluş vakıftır, dernek değildir. Vakıfnameye bakılabilir ve noterlerden sorulabilir!..

b) Satılır maddesi İslam'da ve bütün fıkıh kitaplarımızda da vardır. Ama şartı vardır. Bu madde hakkında yalan söyleyip insanımızın kafasını bozacağına, Allah'tan korkan ve medenî olan ne yapmalı idi? Zahmet edip kitaba bakmalı idi veya hareketimizin onbeş maddelik prensiplerinin onbeşinci maddesinin „**Her şey fetvaya bağlıdır!**“ hükmüne bakmalı idi. Ama bunların gayesi başka idi; Kafaları bozup hareketi durdurmaktır!..

c) Hoca'nın vakıf mallarını oğlunun üzerine geçirmesi, noterde bunu tescil etmesi: Bu da düpedüz yalan, hem de kuyruklu!

Bunun cevabı da çok kolay: Bir telefonla noterden sorulmasına bağlı! Veya vakıf senedini inceleyen hukuk uzmanı dedikleri şahsın elindeki inceleme belgesine bakması ve bunu yazılı olarak soranlara vermesi. Ama dediğim gibi gaye Hoca'ya çamur atmak ve kendilerine yer hazırlamaktır!..

2- Hoca'nın oğlunun iki arabası:

a) Hoca'nın oğlu, ümmetin parasından 65 bin marka son model bir araba almış, bir kaza neticesinde araba çöpe atılmış, yerine aynı fiyata bir başka araba almış imiş!..

Bu da Ağdaş'ın kuyruklu yalanı! Tek bir arabası vardır, o da kiralıktır; mülkiyeti kendisinin değildir, kiralık bedelini kendisi vermiştir; ümmetin, içinde tek kuruşu yoktur; tamamen kendi parasıdır. Mülkiyetinin kime ait olduğu, anlaştığı firmadan sorulabilir. Ama sormazlar. Neden? Çünkü gayeleri başkadır!..

b) Veliahd tayin edilişi:

Hoca ne yapmış? Ođlunu veliahd tayin etmiş, öldükten sonra oğlu Hoca'nın yerine geçecekmiş, imiş!..

Bu da püsküllü bir iftiradır. Böyle birşeyin olmadığının isbatı gayet kolay: Tescil edildiği ve buna dair tavsiye mektubunu verildiği noterden telefonla da sorulabilir! İşte o kadar!..

3- „Hoca'nın yanında kimse kalmadı“:

Ağdaş'ın yalanlarından biri de şu: Banda alınan bir konuşmasında diyor ki; „Hoca'nın yanında adam kalmadı, hepsi Hoca'ya karşı, sadece Ubeyd kaldı. O da çıkarı olduğu için!..“

Bu haberi de onun yalanlarından, büyük yalanlarından biri; hemen hemen bütün bölgelerin

mesullerinin (bölge emiri, bölge gençlik emiri, bölgedeki hocaların temsilcilerinin) imzalarını havî dosya gönderilmiştir. Şayet size gelmedi ise merkezden isteyebilirsiniz!..

4- Son fetvalar meselesi:

Muarız ve muhaliflerimiz diyorlar ki: „İlmî heyetler oluşturup söz konusu fetvaları Anadolu’da ve İslam âlemindeki ulemalara götürüp ittifak ve icmain hasıl olmasını...“

Sanki biz bu fetvaları kapı arkalarında vermişiz! Biz neşriyat yoluyla ve bütün bir dünya muvacehesinde ve dünya insanlığına ve bu arada âlimine ve ulemasına hitaben vermişizdir ve üstelik dünya alimlerini ve Şeriat’a bağlı olanları basın yoluyla açık oturuma davet etmiş, yazılarımız ve fetvalarımız tenkide açıktır demişizdir. Binaenaleyh, heyetler teşkil etmeye, diyar diyar dolaşmaya ihtiyaç yoktur, kuruluş mensuplarımızın ihtiyacı da yoktur. Şayet sizin gibi hasta tipler varsa, onlar birer mektupla da bildikleri âlim ve ulemaya mektuplarla, telefonlarla sorabilirler ve yanlarına kadar gidip sorabilirler. Nitekim zaman zaman sivri kafalılar ve hasta tipliler çıkmış, itirazlarını sormuş, gereken cevapları almış ve nihayet umduklarını bulamamış ve yerlerine oturmuşlardır.

Hemen şunu ilave edelim ki, fetvalarımızda tereddüt ve şüpheleri olanlar, şayet bu hususta hazırladıkları raporlar kendi sakat görüşleri değilse, yerlerini kemalistlerin, particilerin yerinde ve yanlarında alsınlar da rahat etsinler. Zira biz buyuz ve teşkilatımız da budur, böyledir, böyle gelmiştir ve bundan böyle de devam edecektir. Bu itibarladır ki, tekrar ediyorum ve diyorum ki, hasta tipler, hasta kuruluşların yanlarına gitsinler de hem kendileri rahat etsinler ve hem de bizim insanımıza yük olmasınlar!

„Habis habise yakışır; temiz de temize münasibtir!“ sözü bir Kur’an ifadesidir. Keza Kur’an şöyle der:

„De ki murdarla temiz bir olmaz! Murdarın çokluğu hoşuna gitse de! O halde ey akl-ı selim sahipleri, Allah’tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.“ (Maide, 100)

5- Faaliyetlerimiz:

Muarız ve muhaliflerimize tekrar şunu hatırlatalım ki, günümüz dünyasının muhtaç olduğu tek bir mesele vardır. O da Tevhid inancının kabul ve tasdiki, şirkin red ve inkâr! İşte bu kuruluş, çalışa çalışa bugün ve öyle bir noktaya geldi ki, tedkik ve tahkikiyle, konuşma ve yazılarıyla, neşriyat ve toplantılarıyla, fetva ve kaynaklarıyla bu mevzuları açık, net ve kesin bir şekilde ortaya koymuş ve bunun bir neticesi olarak beşinci Beyyine’yi hazırlamış ve bastırarak „Tevhid“ ve „Şirk“ dünyasına arz etmiştir. Ve bu küçümsenecek bir hizmet değildir? Zira kâinat bunun üzerine

kurulmuş, Kur’an bu esası getirmiş, dünya insanlığı bununla mükellef olmuştur. Ve bu noktadan hareketle:

1- Herkesin; ama kadın-erkek herkesin, genç-ihtiyar herkesin asker olduğunu ve bu noktadan hareketle; evlerin birer karargâh, camilerin birer kışla olduğunu insanlığa duyurmuştur;

2- Tâlim-ül Kur’an ve Tebliğ-ül Kur’an’ı esas almış ve bu noktadan hareketle evlerin birer medrese, camilerin birer üniversite olduğunu, programına almış ve bu yolda gereken dökümanları hazırlamıştır. Bu da hiç de küçümsenecek bir hizmet değildir. Ama heyhat, gözleri kör, kulakları sağır ve kalpleri dumura uğramış ilim kaçkınları bunu nereden idrak etsin?!

6- Hesab işleri:

Usulümüz şudur: Seneden seneye gelir ve giderler, zekât ve fitreler, Filistin ve Afganistan ve benzeri yerlere yapılan yardımlar ayrı ayrı listeler halinde tesbit edilir; her biri ayrı ayrı hesap edilir ve toplanır ve neticede gelirler ve giderler bir dosya halinde, toplantıya getirilir ve şura üyelerine arz edilir, her bölgeden birer veya ikişer kişi seçilip bir yıllık hesabın incelenmesi istenir.

Hesablar bu sene de artık şura’ya intikal etmişti. Bundan sonrası onların bileceği iştir; Ya seçecekleri bir heyetle hesapları kontrol ederler ve bir raporla umumî heyete getirirler. Ya da incelemeye ihtiyaç duymadan tasdik ederler ve böylece iş biter. Bugüne kadar teamül öyle olmuştur.

Bu sene de hesap dosyasını önlerine getirdik ve buyurun, bir heyet seçerek hesapları inceleyin, dedik. Kimisi incelemeye gerek yok dedi, kimisi de var dedi. Aralarında ihtilaf çıktı ve söz uzadı. Benim de canım sıkıldı. Tekrar ettim: „İşte dosya önünüzde alın götürün, inceleyin!“ Ben; işin içinde bir kasdın olduğunu farkına varmışım. Çünkü, toplantıda şura’dan olmayan kişiler de vardı. Devreye girdim ve sıradan sordum: Dosya incelenenlerin sayısı çok az çıktı, incelenmeden kabul edenlerin sayısı çok çıktı. Biz de dosyayı kaldırdık. Şimdi dosyayı diline dolayan M. Ağdaş da o zaman incelenmeye gerek yok diyenler arasında idi. Şimdi ise, „Hoca, demokrasi usuluna uygun bir şekilde karar verdi!“ diye ortalığı velveleye vermekte. Bu ne perhiz ve bu ne lahana turşusu! Halbuki, Şeriat’ta da ekseriyete göre karar verme usulü vardır. Eğer bunu bilmiyorsa kendisine yazıklar olsun demekten başka bir diyeceğimiz yoktur!..

7- Etlerin murdar oluşu iddiası:

İnsanımızın kafasını bozmak ve Kar-Bir’in satışını durdurmak için istismar ettikleri mevzulardan biri de etlerin murdar oluşu. Şöyle ki:

„Murdar etler Hollanda’dan ve Belçika’dan Köln’e taşındığı sırada şöför bunun farkına varmış, yoldan bize telefonla bildirmiş, biz de rivayete göre, bundan

sonra artık böyle bir iş yapmayın, demişiz veya o murdar etleri atın demişiz!..“

Bu da kuyruklu bir yalan; aslı ve astarı olmayan bir yalan! Soruluyor: H. Ö. ismindeki kardeşe, o, böyle bir hadise olmamıştır, diyor. Elin oğlu et yiyecek, biz de onun vebalini çekeceğiz ve bu, olacak şey değil ve fakat gözü dönmüş bu dört kişi bunu söylüyor ve söylediler!..

8- Bu sefer de sucuklar murdarmış, tavuklar murdarmış şeklindeki yalan sözler ortalıkta dönüp dolaşmaktadır! Fetva verip ahkâm çıkaranlar mı dersiniz, mahkemeler kurup şahitler dinleyenler mi dersiniz!..

Bu işin bilhassa kahramanı Gosslar İmamı kendisine cevap vermişizdir ve bildiri halinde gereken yerlere göndermişizdir. Tekrar gazeteye getirmeye lüzum görmüyorum. Ancak şunları kaydetmekle yetineceğiz:

a) Ali b. Ali şahit değilmiş de muhbir imiş!

Hangisi olursa olsun, birer kişiden ibaret. İddialı bir davada fasık (çünkü, dört ay müddetle İslamî usule göre olmayan tavukların müslümanlar tarafından yenecek, bu şahısta da bir sefer olsun işin başında bulunan sorumluya herhangi bir yolla haber vermeyecek de uzun bir müddet sonra Gosslar imamına söyleyecek!) Böylelerinin sözüne itibar olunmaz! Üstelik, heyet halinde mahalline gidilmiş, yerinde tetkik ve tahkiki yapılmış, fetvası verilmiş ve fotoğrafları çekilmiştir. Bu neticeyi bozacak ancak kendi gibi kesinlik arzeden haberler ve hükümler olmalıdır. Halbuki ortada böyle bir isbat yoktur.

b) Kaynar suya atılan tavuklar:

Evet, kaynar suya atılan tavuklar meselesine gelince meseleyi ya kitaptan okumamış veya anlamamış! Kitabın târif ve beyanına göre, fıkır fıkır kaynayan suya atıldığı takdirde için boşanmamış tavuk yenmez, hükmü doğrudur. Ancak galeyan halinde olursa kaydı var. Suyun galeyan haline gelmesi için derecesi yüz olması lazım. Halbuki fabrikadaki tavukların batırıldığı suyun derecesi 50 civarındadır. Bu ise kitabın hükmüne girmez. Ama bunu ehli bilir! Gosslar imamı nereden bilsin bunu! Çünkü yarım molladır.

c) Fas'lı ve Pakistan'lı:

Bunlardan iki şahit: „Biz, mezkur etlerin İslamî usule göre kesildiğine şahitlik yaparız!..“ demektedirler.

Adresler:

1- İslamitische Silagerij „Madni“, Ostkousdijk 27, „İ.M.O.“, Rotterdam.

2- Ook ik verklart persoojik, Medine Et Dükkanı, Slcht husvinhel, Pakistanlı ve Sürinamlı.

Ve neticede Abdülaziz'in hataları:

1- Birinci yazısında Ali b. Ali'yi şahitler bölümüne yazması, ikinci yazısında ise şahid değildir, demesi;

2- Muhbirin hükmü ile şahidin hükmü arasındaki farkı

bilememesi;

3- „**Yakinen sabit olan bir hüküm, şek ile zail olmaz!**“ şeklindeki fikhî kaideyi bilmemesi; hata söylendiği halde tarifini bile yapamaması (zail olmaz yerine sabit olmaz şeklinde yazması!..).

4- Kıyasın nerelerde yapılabileceğini bilmemesi;

5- Kesilenlerle kesilmeyenlerin aynı suya batırıldığı takdirde ikisinin de haram olma hükmüne gireceğini söylemesi;

6- İçi boşanmayan tavukların kaç derece suya atıldığı takdirde yenmeyeceğini bilmemesi;

7- Yukarıdaki fikhî kaidenin gereğini bilmemesi.

Ve netice: Böylelerinin, daha iki yazısında yedi tane hata yapanlara Hoca demek yerine, mürekkebi cahil olmanın yanında hem dal hem de mudil demek yerinde olur! Allah bu ümmeti böylelerinin şerrinden muhafaza buyursun! Kemal ve kemalistlerin yetmiş senede İslam'a verdikleri zararı böyleleri iki senede verirler.

Asıl hedef:

Bütün bir dünya bilmeli ki, bunların hedefi ne tavuktur, ne vakıftır ve ne de vesairedir. Bu ve benzeri hasta tiplerin hedefi şirk fetvasına karşı çıkmak ve bu suretle kemalistleri de partileri de ve böyle olan anne ve babalarını ve akrabalarını da şirk fetvasına hedef olmaktan kurtarmaktır ve neticede onlarla ve hatta ortada hâlâ yerini bulamamış gruplarla barışık yaşamak ve satın aldıkları evlerde ve yükselttikleri apartmanlarda rahat rahat oturmak, gidip gelmek ve bu arada Kar-Bir'in hareketini durdurmak, kendilerinin pazarlarını çoğaltmaktır. Evet işte şirk fetvasını hükümsüz hale getirmeye çalışmanın yanıbaşında bu da var. Şöyle ki:

a) Tübingen Camii'nde idarecileri aldatarak imza ettirdikleri ultiatom ağırlık maddesi şirk fetvasının kaldırılmasıdır;

b) Stuttgart Ulu Camii'ni işgal etmeleri ve oradaki Kar-Bir'in mal varlığına el koymaları ve hatta yolda şöförlerin önünü kesip Kar-Bir'in paralarını götürmeleri ve götürürken de „**Hoca'ya selam söyle biz hırsızlık yapmıyoruz. On bir senedir bizden aldıkları paraları almış oluyoruz!**“ demeleri, „Tevhid“ hareketini durdurmanın ve „Şirk“ fetvasının neşriyatını yapmaya mani olmanın bir göstergesidir.

Hasta tipler:

Bu hasta tipler; yani münafıklar her devirde olmuştur. Efendimiz bunların listesini yazdırmış, zararlı olmaya, hareketi yıkmaya çalışanları ise isimlerini de söyliyerek ve gençlere işaret ederek bunların bir kısmını camiden dışarı attırmıştır. Geri kısmı da Uhud yolunda dökülmüşler ve münafık olduklarını fiilen ortaya koymuşlardır!..

Biz de „Görünen köy kılavuz istemez!“ kabilinden

gerek şirk fetvası ve gerekse Kar-Bir hareketi karşısında rahatsız olanlar, içlerindeki nifak hastalığını fırsat buldukça gösteriyorlardı ve hatta Kur'an'ın beyanı vechiyle „**Kalpleri farklı olanlar bile**“ bir cephe kuruyor; Tübingen Camii'nde bir araya geliyorlar ve şirk fetvasını durdurmada ve fetvayı veren Hoca'nın işini bitirmede ve neticede hasta ruhlu tipleri rahatlandırmada ve nihayet insanımızı oyuna getirmede ve imzalarını almada Ali Osman ve yandaşları tarafından hazırlanan senaryoda Latif'ler, Abdurrahman'lar, Ağdaş'lar hazır bulunduruyor ve konuşturuluyor ve bu arada karşı çıkanlar dışarıya atılıyor veya susturuluyor ve ertesi gün hazırlanan ve imzalar altına alınan ültimatom üç kişilik bir heyetle (Safvet'ler, Tübingen; Hasan'lar, Nagold) ve „**Tıpkı ittihad ve terakkicilerin aldıkları Sultan Hamid'i tahttan indirme kararını, yahudi Karasu ve benzeri arkadaşlarıyla huzura çıkıp tebliğ ettikleri gibi**“ getirip Stuttgart Ulu Camii'nde bize tebliğ ettiler. Bu noktaya gelmişken su yüzüne çıkmış olanların listesini vermekte artık bir beis görmüyoruz. Ancak şimdilik gazetede yazmıyoruz! Gelip soranlara söyleyebiliriz. Ve bu arada verdiği imzayı geri alıp tevbe edenler için bir imkân daha tanıyoruz!..

İnanımız yine bilmelidir ki, şerrin arkasında da hayır vardır; bunlarla siz bir yere varamazsınız ve hele hele „Hilafet“ devletine hiç varamazsınız! Bunlar içinizde olduğu müddetçe Allah da size gereği gibi yardım etmez! Binaenaleyh, bunların elenmesi ve ayıklanması gerekir. Kur'an şöyle der:

„**Allah Resulü'ne düşen sadece tebliğdir. Allah, neyi gizleyip neyi açığa vurduğunuzu bilir. De ki: Murdarla temizler bir olmaz. Murdarın çokluğu hoşuna gitse de! O halde ey akl-ı selim sahipleri, Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz!**“ (Maide, 99-100)

Dava adamlarımıza tavsiyelerimiz:

Bunlar ayrıldı diye üzülmiyeceksiniz! Her halükârda tehditlerine kulak asmiyacaksınız ve sabrı elden hiç bir zaman bırakmıyacaksınız. Vakıf mallarını „Elinizden alacağız“ diye söyleyenler olabilir; sizi şöyle „atacağız, böyle atacağız...“ diyenler de çıkacaktır. Cevabınız şu olacaktır: Biz ne paranın müslümanıyız ne de mal varlığının hatta camilerin bile! Zira kemalist rejimin de particilerin de elinde bulunan camilerin, yer ve yurtların sayısı çoktur. Fakat şirkin içinde olduktan sonra neye yarar! Biz isek; „**Tevhid'e evet, şirke hayır!**“ demişiz! Şirk fetvasının isabetli olduğuna inanmış ve bu mevzuu dünya insanlığına duyurmak için dünya turuna çıkmışızdır. Parolarımızdan biri de şudur:

„...**Benim yerim geniştir. Kulluğunuzu ancak bana yapacaksınız,**“ bir ayet mealidir.

NOT: 1- 13. Şubat 1994 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde

„Statthagen“ camii hakkındaki yazıyı okudunuz. Asıl cevabını ileriki bir sayıya bırakmakla birlikte hemen şunu kaydedelim:

„Bizim, camileri vakfa bağlamakla gayemiz, bu ümmetin mal varlıkları, ehliyesiz ellere geçip de heder olmasın; „Tevhid'e evet, şirke hayır!“ diyen müslümanların elinde ve idaresinde ilelebed kalsın! Elinde kalsın da birer müşrik olan kemalist ve particilerin eline geçmesin!.. İşte bizim asıl gayemiz budur; yoksa ne mal varlığına sahip olmak ve ne de varislerimize miras bırakmak değildir ve bu yolda hile yapmak ve yalan söylemek hiç de değildir. Bunu söyleyenler ve hatta gazetelere intikal ettirenler, yalan beyanda bulunmuşlar, iftira etmişler; avukatları da mahkemeleri de aldatmaya, saptırmaya çalışan ve kendilerine selam vermeme cezasına çarptırılan ve nihayet yalan beyanlarıyla, ümmetin paralarıyla satın alınan ümmet malını carcur eden şahıslardır. İşte gazetede yazı bunun bir göstergesidir. Ve bunlar bunun hesabını bu dünyada veremedikleri gibi yarın da veremeyecekleri muhakkaktır. Ve bunlara yardımcı olanlar da aynı hükme tabidirler.

2- Stuttgart bölgesindeki fitneyi kaynatan fitne kahramanları ve bunların arkasından gidenler de aynı tecrid cezasına çarptırılmıştır. Kendileriyle konuşulması, evlerine gidilmesi günahdır, haramdır! Hatta hanımlarının bile kendileriyle konuşmamaları gerek-mektedir, caiz değildir. Zira bunlar mevcut şer-î idareye karşı isyan etmişlerdir; nefislerine, şeytanlarına veya kemalistlerin ve particilerin tesiri altında kalarak bir fitne kasırgası meydana getirmişlerdir ve dolayısıyla bunlar birer katil olmuşlardır. Zira Kur'an'ın beyanıyla „**Fitne, adam öldürmekten daha şiddetlidir.**“

Şunu da ilave edelim ki, bunlar, toplu kıyam yerine; fertler veya heyetler halinde gelip meselelerini sorabilirlerdi. Nitekim, sorma lüzumunu hisseden Fransa ve Frankfurt bölgesi öyle yapmıştır; birer heyet teşkil edip suallerini sormuş ve memnun olarak dönmüşlerdir. Allah kendilerinden razı olsun!..

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) **El-Emir ven-Naib**

Ümmet-i Muhammed Gazetesi, Sayı: 96,
18 Ramazan 1414 (28 Şubat 1994)

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya
Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6